

Król północy i król południa - nowe światło z roku 2018!

dodane: 2019-07-16

Świadkowie Jehowy wielką wagę przywiązują do rozszyfrowywania przyszłych losów świata i to bardzo bliskich. W związku z tym co jakiś czas komentują wydarzenia światowe, w tym polityczne i wojskowe, dostosowując je do swoich proroctw i oczekiwań. Tak jest co kilkanaście lat w kwestii królów północy i południa z Księgi Daniela. Artykuł nasz omawia historię tej nauki Towarzystwa Strażnica.

Król północy i król południa - nowe światło z roku 2018!

Towarzystwo Strażnica od wielu lat pasjonuje się wyznaczaniem różnym mocarstwom z różnych okresów dziejów 'funkcji' królów północy i południa z Księgi Daniela (rozdział 11).

W dwa lata po upadku Związku Radzieckiego stwierdziło ono, że „nie wie”, kto teraz jest „królem północy” z Księgi Daniela, ale uczyło, iż „królem południa” jest nadal „anglo-amerykańska potęga”. Jednak organizacja ta kilka razy zmieniała swoją wykładnię o wspomnianych królach. Zajmuje się ona od lat komentowaniem działań politycznych i wojennych, dostosowując je do swej wykładni proroctw Biblii.

Ponieważ jesienią w 2018 roku, podczas posiedzenia statutowego Towarzystwa Strażnica, w którym biorą udział też członkowie Ciała Kierowniczego, określono, kto jest owym „królem północy”, chcemy naświetlić tę nową naukę Świadków Jehowy. Jednak do dziś (lipiec 2019 r.) nie ukazał się na ten temat stosowny artykuł w *Strażnicy*!

Poniżej przedstawiamy jak kształtowała się wykładnia Towarzystwa Strażnica w kwestii wspomnianych królów w różnych latach. Skupiamy się nie na działaniach tych mocarstw, ale na ich identyfikacji dokonywanej przez tę organizację.

Król północy - Wielka Brytania; król południa - Egipt

Nie wiemy jakie poglądy miał C. T. Russell w kwestii omawianych królów przed rokiem 1891. Wiemy zaś, z jakimi wykładniami zetknął się, gdy poznał N. Barboura (1876 r.) i z nim redagował jego czasopismo. Dlatego poniżej poświęcamy im uwagę.

Początkowa wykładnia, z którą zetknął się C. T. Russell

„Pewnego styczniowego poranka 1876 roku 23-letni Charles Russell otrzymał egzemplarz czasopisma religijnego *Herald of the Morning* (Zwiastun Poranka)” (*Świadkowie Jehowy - głosiciele Królestwa Bożego* 1995 s. 46).

Wspomniany *The Herald of the Morning* Nr 1, styczeń 1876, (s. 7-9) zawierał artykuł pt. *The Great Pyramid*, czyli „Wielka Piramida”, w którym padają też słowa N. Barboura o zbieżności chronologii badaczy i wymiarów piramidy: „Obliczenia cudownie pasują do proroczych okresów”. W czasopiśmie tym był też artykuł dotyczący „króla północy” i „króla południa” (s. 11-15).

Widzimy zatem, że założyciel Towarzystwa Strażnica swoją 'chronologię biblijną' w dużym stopniu opracował na podstawie wymiarów piramidy i innych dywagacji, które poznał dzięki Barbourowi, co sam pośrednio podkreślił:

„»Kiedy spotkaliśmy się po raz pierwszy«, pisał później Russell, »Barbour dużo się ode mnie dowiedział o pełni *restytucji* ugruntowanej na odpowiedniej wartości okupu złożonego za wszystkich, a ja wiele się od niego nauczyłem o *chronologii*«. Barbourowi udało się przekonać Russella, że w roku 1874 rozpoczęła się

niewidzialna obecność Chrystusa” (*Świadkowie Jehowy - głosiciele Królestwa Bożego* 1995 s. 46).

We wspomnianym czasopiśmie rozważano różne opcje, czy Syria, Rosja lub północne stany USA były „królem północy” (*Zwiastun Poranka* styczeń 1876 s. 11). Natomiast Napoleon ze swym wojskiem stanowił „króla południa”, choć też rozważano Turcję w tej roli (*Zwiastun Poranka* styczeń 1876 s. 14-15). Ten długi artykuł (s. 11-15) jest pełen dywagacji i nie kończy się konkretnymi wnioskami. Wskazuje on nam z jakimi poglądami chronologicznymi i proroczymi, poruszonymi w czasopiśmie Barboura, zetknął się na początku C. T. Russell (już w marcowym numerze z roku 1876 wymieniony jest jako „brat z Pittsburga”, a wkrótce potem jako „zastępca redaktora”):

„W połowie roku 1878 brat Russell już mniej więcej półtora roku współredagował czasopismo *Zwiastun Poranka*, którego redaktorem naczelnym był N. H. Barbour” (*Świadkowie Jehowy - głosiciele Królestwa Bożego* 1995 s. 131).

„Jego nazwisko jako zastępcy redaktora przestało się pojawiać w tym piśmie od czerwca 1879 roku” (*Strażnica* Nr 1, 1994 s. 20-21).

Interesujące jest to, że Adwentyści Dnia Siódmego tak oto identyfikowali w tamtych latach owych królów:

„W ten sposób król północy (Turcji) wystąpił przeciwko niemu (Francji) w tym samym roku, w którym król południa (Egiptu) »uderzył« a obaj »w czasie końca«. Jest to kolejny rozstrzygający dowód na to, że rok 1798 jest tym, który rozpoczyna ten okres - wszystko wskazuje więc, że to zastosowanie proroctwa jest właściwe” (*Daniel i Objawienie* U. Smith, Kowale 2009 [ang. wydanie zrewidowane 1944 r.] s. 291).

[Uriah Smith (1832-1903) był jednym z liderów Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego]

Wykładnia C. T. Russella

Przed rokiem 1891 C. T. Russell nie komentował tekstu Dn 11:40 (można sądzić, że zgadzał się w tamtym czasie z powyższą interpretacją). Oba dostępne skorowidze wersetowe i tematyczne badaczy Pisma Świętego za lata 1879-1916 nie wskazują żadnych komentarzy do tego fragmentu z lat 1879-1890.

Pierwotnie więc Towarzystwo Strażnica nauczało od roku 1891, za prezesem C. T. Russellem (1852-1916), że „królem północy” jest Wielka Brytania, a „królem południa” jest Egipt. Ta identyfikacja wiązała się z rokiem 1799, który był wtedy wyznacznikiem rozpoczęcia się „czasu końca”:

„A przy »Końcu Czasu« będzie się z nim potykał król południa (Egipt), ale król z północy (Anglia), jako burza nań przyjdzie z wozami i jeźdnymi (Egipczy Mameluki itp.) i z wielu okrętów, (flota angielska pod dowództwem admirała Nelsona) (Napoleon) wtargnie do ziemi i jako powódź przejdzie” (*Przyjdź Królestwo Twoje* 1919 s. 39 [ang. 1891 s. 45]).

Tak samo przez wiele lat nauczał kolejny prezes J. F. Rutherford (1869-1942):

„Wypełnienie tego proroctwa oznacza początek »czasu końca«, ponieważ tak podaje proroctwo. Wspomniany tu król południa odnosi się do Egiptu, podczas gdy król północy do Anglii, która wówczas była integralną częścią byłego cesarstwa rzymskiego” (*Strażnica* 15.04 1922 s. 119 [ang. 01.03 1922 s. 71]).

„»Czas końca« oznacza szczególnie okres przy końcu panowania pogan. Pan przez Swego ducha pobudził Daniela do zapisania szczególnych rzeczy, jakie miały się dzieć przy zapoczątkowaniu końca wieku. »A przy skończeniu tego czasu będzie się

z nim potykał król z południa; ale król północny jako burza nań przyjdzie z wozami i z jezdnyimi i z wieloma okrętami, a wtargnie do ziemi i jako powódź przejdzie. Potem przyciągnie do ziemi ozdobnej i wiele krain upadnie.« – Daniela 11:40,41. Spełnienie powyższego proroctwa zaznacza się zapoczątkowaniem »czasu końca.« I zapiski historyczne jasno wskazują i dowodzą, że ono spełniło się wyprawą wojenną Napoleona Bonapartego. Ono przez zdanie »król z południa« określa Egipt; podczas gdy przez zdanie »król z północy« określa Wielką Brytanię, która wówczas stanowiła główną część cesarstwa rzymskiego” (*Powrót naszego Pana* 1925 s. 23).

„On przez zdanie »król z południa« określa Egipt; podczas gdy przez zdanie »król z północy« określa Wielką Brytanię, która wówczas stanowiła główną część cesarstwa Rzymskiego” (*Stworzenie* 1928 [ang. 1927] s. 332).

„Pan specjalnie kazał Danielowi opisać wypadki, mające mieć miejsce na początku »czasu końca.« Przez »czas końca« rozumiemy pewien okres przy końcu panowania pogan. »A przy *skończeniu tego czasu* będzie się z nim potykał król z południa; ale król północny jako burza nań przyjdzie z wozami i z jezdnyimi, i z wielą okrętów, a wtargnie w ziemię, i jako powódź przejdzie. Potem przyciągnie do ziemi ozdobnej i wiele krain upadnie.« – Daniel 11:40,41. Spełnienie tego proroctwa oznacza początek »czasu końca«, bo tak twierdzi proroctwo. Wyprawa wojenna Napoleona Bonapartego jest wyraźnem spełnieniem tego proroctwa, co historyczne fakta względem niej pokazują. »Król z południa« wspomniany w proroctwie odnosi się do Egiptu; »Król z północy« oznacza Wielką Brytanię, która wówczas była częścią rzymskiego państwa. Napoleon znajdował się w Egipcie, walcząc przeciwko wojskom egipskim, którym dowodził Murat Bey, i które pokonał. Zwycięstwo jego nie tylko przeraziło Egipcyan, lecz sidło postrach daleko w Afryce i Azji, tak iż wszystkie okoliczne narody poddały się wielkiemu zwycięscy. W międzyczasie Brytyjczycy pod wodzą Lorda Nelsona z powodzeniem prowadzili atak na morzu przeciw Napoleonowi. Egipska wyprawa Napoleona rozpoczęła się w r. 1798, a skończyła się z jego powrotem do Francji dnia 1-go października, r. 1799. Wyprawa ta krótko, lecz wyraźnie opisana jest w proroctwie, w wierszach 40 do 44, a będąc skończona w r. 1799, oznacza według słów proroka początek »czasu końca.«” (*Harfa Boża* 1921, 1930 [ang. 1921, 1928] s. 236-237).

Tę samą wykładnię powielono w dodrukach cytowanej angielskiej wersji książki pt. *Harfa Boża* z roku 1937 i 1940 (s. 233-234).

Król północy - imperium niemieckie; król południa - imperium anglo-amerykańskie

Od roku 1941 Towarzystwo Strażnica nauczало, za swym prezesem J. F. Rutherfordem, że „królem północy” było imperium niemieckie, a „królem południa” imperium anglo-amerykańskie. W angielskiej *Strażnicy* zamieszczono cykl artykułów na ten temat (pierwszy z nich: ang. *Strażnica* 15.09 1941 s. 277-278, 282-283), ale równocześnie w tej samej publikacji zareklamowano na stronie 275 broszurę z roku 1941 pt. *Comfort All That Mourn* (po polsku brak), która stronach 12-14 opisywała te kwestie.

Nawet, gdy stało się faktem, że Niemcy zaatakowały Związek Radziecki, to nadal w latach 40. XX wieku Świadkowie Jehowy tak nauczali:

„Proroctwo Daniela, rozdział jedenasty, do którego Jezusowe proroctwo odnosi się, mówi, że »czas końca« będzie charakteryzowany przez napad »króla z północy« (nazi-faszystowskiego) przeciwko demokratycznemu »królowi z południa«, a potem nastąpi wielkie spustoszenie...” (*Królestwo Boże jest bliskie* 1944 s. 15).

Por. „pomiędzy totalistycznym »królem z północy« wraz z jego sprzymierzeńcami a demokratycznym »królem z południa« wraz z jego zjednoczonymi narodami” (*Wolność w Nowym Świecie* 1943 s. 4; wyd. polonijne s. 12 [ang. s. 12]).

„jako wojna między kierowanym przez Rzym »królem z północy«, a »królem z południa« będącym pod anglo-amerykańską władzą” („*Prawda was wyswobodzi*” 1946 [ang. 1943] s. 317).

Interesujące jest to, że wymieniona wcześniej *Strażnica* zawierała szerszą identyfikację „króla północy”, niż wskazywano później w innych publikacjach:

„Dzisiaj (1941) »króla północy« łatwo zidentyfikować, jako reprezentowanego w tak zwanej „Potędze Osi” złożonej z Wielkich Niemiec, Włoch i hierarchii rzymskokatolickiej, z głównymi urzędami w Watykanie” (ang. *Strażnica* 15.09 1941 s. 278 – *Today (1941) “the king of the north” is easily identified as being represented in the so-called “Axis powers” composed of Greater Germany, Italy, and the Roman Catholic Hierarchy, with chief offices at Vatican City*).

Król północy - faszystowskie Niemcy i blok komunistyczny; król południa - USA i państwa demokratyczne

Towarzystwo Strażnica, pod przewodnictwem nowego prezesa N. H. Knorra (zm. 1977), w roku 1958 przepracowało wstecznie (wiele lat po wojnie) swoje koncepcje i nauczało, że „królem północy” były faszystowskie Niemcy i blok komunistyczny, zaś „królem południa” państwa demokratyczne z USA na czele, przy czym Rosja ‘zmieniła się’ z „króla północy” w „króla południa” i znów później stała się „królem północy”:

„Przez blisko dwa lata komunistyczna Rosja pozostawała sprzymierzeńcem nazistowskiego króla północy. Była państwem dyktatorskim i tak jak jej sprzymierzeniec dążyła do zdobycia władzy nad światem. Jedynie przebiegłe postępowanie Hitlera, który dnia 22 czerwca 1941 roku zaatakował Rosję, zmusiło ją do przejścia na stronę demokratycznego króla południa. Walcząc po stronie demokracji zachodnich, Rosja przyczyniła się do pokonania nazistowskich Niemiec i przejęła stanowisko totalistycznego dyktatorskiego króla północy” („*Bądź wola Twoja na ziemi*” 1964, ed. polonijna [ang. 1958] rozdz. 11, akapit 26).

W cytowanej książce tej Świadkowie Jehowy przedstawili dodatkowo na przyszłość swój gotowy scenariusz III wojny światowej, poprzedzającej Armagedon:

„W zamęcie walki między »dwoma królami«, będącymi szaleńczymi wrogami Jehowy Boga i Jego Królestwa, »królowie« będą mieli okazję wypróbowania i zastosowania przeciw sobie wszelkich rodzajów strasznej, śmiercionośnej broni” („*Bądź wola Twoja na ziemi*” 1961 rozdz. 11, akapit 54; ed. polonijna, 1964 rozdz. 11, akapit 57).

Aż strach pomyśleć, jakich rzeczy oczekują Świadkowie Jehowy za swego życia i jakimi ‘hiobowymi wieściami’ karmią swoich uczniów.

Król północy - blok socjalistyczny; król południa - państwa kapitalistyczne

Już w roku 1958 Towarzystwo Strażnica nauczało, że „królem północy” był „blok socjalistyczny”, zaś „królem południa” państwa „kapitalistyczne” (ta nowa interpretacja pojawiła się równocześnie z powyższą wsteczną dotyczącą wojny):

„(...) dwiema potęgami: jedna – przedstawiona jako król północy – rozciąga swą sferę wpływów głównie na blok narodów socjalistycznych, a druga – wyobrażona przez króla południa – obejmuje swym panowaniem większą część bloku kapitalistycznego” (*Strażnica* Rok CVIII [1987] Nr 20 s. 11).

Tak uczono aż do upadku ZSRR w roku 1991.

Trzeba tu dodać, że ta identyfikacja był najrzadziej ukazywana w polskich

publikacjach co spowodowane było byciem Polski w jednym bloku z ZSRR. Oto ten sam zmieniony tekst po polsku i angielsku:

„blok narodów, określony w Piśmie świętym mianem »króla północy«” (*Strażnica* Rok XCVI [1975] Nr 4 s. 6).

of the dictatorial, totalitarian bloc of nations, spoken of in the Scriptures as the “king of the north.” (ang. *Strażnica* 01.06 1974 s. 334).

Widzimy w tym fragmencie polskim celowe opuszczenie słów o „dyktatorskim” i „totalitarnym” bloku narodów komunistycznych.

Król północy - nieznany; król południa - anglo-amerykańska potęga

Towarzystwo Strażnica po upadku ZSRR (1991) zaczęło nauczać, od roku 1993, że „nie wie”, kto jest „królem północy”, natomiast „królem południa” była „anglo-amerykańska potęga”:

„Kto więc jest obecnie królem północy? Czy w jego roli występuje któryś z krajów wchodzących wcześniej w skład Związku Radzieckiego? A może całkowicie zmieni on swą tożsamość, jak to już bywało wcześniej? Tego jeszcze nie wiemy” (*Strażnica* Nr 21, 1993 s. 21).

„Tak oto anglo-amerykańska potęga światowa, najpotężniejsze imperium w dziejach świata, została królem południa” (jw. s. 14).

„Jako pilni badacze Słowa Bożego, niecierpliwie wyczekujemy momentu, w którym zobaczymy, kto okaże się »królem północy«” (*Strażnica* 15.05 2015 s. 30).

Tej nauki Świadkowie Jehowy trzymali się w latach 1993-2018.

Król północy - Rosja i jej sojusznicy

Choć opublikowano już czasopismo *Strażnica* na miesiąc październik 2019 roku to nadal nie poinformowano w nim o tym, kto jest według Ciała Kierowniczego „królem północy”.

Jednak podczas zebrania statutowego Towarzystwa Strażnica jesienią 2018 roku padły z ust jednego z członków Ciała Kierowniczego między innymi takie oto słowa:

„W roku 1991 upadł Związek Radziecki. Kto więc jest Królem Północy? Po wnikliwych, połączonych z modlitwą rozważaniach na temat tego zapowiedzianego ścierania się, jesteśmy przekonani, że Królem Północy jest Rosja i jej sojusznicy. Co za tym przemawia? Po upadku Związku Radzieckiego, z jego gruzów wyłoniła się Rosja i sprzymierzone z nią kraje”.

Słowa powyższe i inne padają w filmie Towarzystwa Strażnica od 52 minuty i 50 sekundy:

https://tv.jw.org/#pl/mediaitems/VODPgmEvtAnnMtg/pub-jwb_201901_3_VIDEO

Nie znamy powodów, dlaczego do wskazanego momentu nie opublikowano tego stanowiska w *Strażnicy*, ale powyższy film widnieje na stronie internetowej Świadków Jehowy (jw.org), jest więc zarazem oficjalnym stanowiskiem ich Ciała Kierowniczego.

Niedawno (w 2019 r.; ang. 2018 r.) wydano książkę będącą komentarzem do Księgi Ezechiela, ale ona, pomimo, iż zawiera fragment o „królu północy”, nie informuje, kto nim jest (patrz *Czyste wielbienie Jehowy - nareszcie przywrócone!* 2019 [ang. 2018] s. 183).

Widzimy z powyższego, jak zmienna i płynna jest nauka Towarzystwa Strażnica o omawianych królach. Dostosowuje ono swoją wykładnię Biblii do wydarzeń światowych, jak zresztą samo pisze:

„»Niewolnik« nie jest natchniony przez Boga, lecz stale bada Pismo Święte i starannie ocenia wydarzenia światowe, jak również sytuację ludu Bożego, żeby mieć orientację w spełnianiu się proroctw biblijnych. Na skutek ludzkiej ułomności nieraz może zdarzyć się, że zrozumie tylko częściowo lub nieściśle, a w rezultacie potrzebne jest skorygowanie” (*Strażnica* Rok CII [1981] Nr 4 s. 27).

Z tego wyjaśnienia widzimy, dlaczego Ciało Kierownicze „zrozumie tylko częściowo lub nieściśle, a w rezultacie potrzebne jest skorygowanie”.

Zauważmy, że w pierwotnej nauce Towarzystwa Strażnica Wielka Brytania stanowiła „króla północy”, a obecnie to samo państwo zalicza się do „króla południa”!

Podobnie Związek Radziecki był ‘przenoszony’ z jednej tożsamości w drugą i to dwa razy.

Czy to jest wiarygodna interpretacja Biblii, skoro tak często i skrajnie jest zmieniana?

Posłowie

W roku 2020 opublikowano wreszcie oficjalne stanowisko w kwestii „króla północy”, podając, że zmiana nauki podyktowana była delegalizacją Świadków Jehowy w Rosji:

„W ostatnich latach Rosja ze swoimi sojusznikami również wtargnęła do »Pięknej Ziemi«. W roku 2017 wprowadziła zakaz działalności sług Jehowy i wtrąciła niektórych z nich do więzienia. Zdelegalizowała też nasze publikacje, w tym *Przekład Nowego Świata*. Ponadto przejęła obiekty Biura Oddziału oraz Sale Królestwa i Sale Zgromadzeń. Biorąc to pod uwagę, w roku 2018 Ciało Kierownicze doszło do wniosku, że Rosja i jej sojusznicy występują obecnie w roli króla północy” (*Strażnica* maj 2020 s. 14).

Na zakończenie składam szczególne podziękowanie za pomoc w tworzeniu tego tekstu J. Romanowskiemu z Warszawy.

Włodzimierz Bednarski

źródło: <https://www.apologetyka.info/swiadcowie-jehowy/krol-ponocy-i-krol-poudnia-nowe-swiato-z-roku-2018,1208.htm>